

عنوان مقاله:

راهبردهای کنترل کمیت و کیفیت رواناب شهری با نگرش به حفظ محیط زیست

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران مدیریت حوزه های آبخیز (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

خلاصه مقاله:

ایجاد تغییرات در سطح اراضی (شهر سازی) ، تعادل بین رواناب، نفوذ، تبخیر و تعرق را بر هم می زند . مهم ترین اثر توسعه شهری افزایش شدید رواناب سطحی است . احداث ساختمان، سنگفرش پیاده روها، جاده و پارکینگ ها مقدار نفوذ را کاهش و رواناب را افزایش می دهد . بنابراین یکی از گسترده ترین اثرات توسعه شهری روی هیدرولوژی و مورفولوژی جریان آب باران است بطوری که شهرسازی درصد نفوذناپذیری سطوح آبخیز را نسبت به بارش افزایش می دهد . در نتیجه حجم رواناب و دبی اوج سیلاب افزایش می یابد . همچنین بارش باران بر سطح یک حوضه شهری باعث جمع کردن و شستن آلودگی از هوا و سطح حوضه می شود . مقدار این آلودگی به نوع حوضه ها و فعالیت هایی که روی آنها صورت می گیرد بستگی دارد . در بسیاری از مناطق شهری آلودگی های شسته شده توسط آب باران مشکلاتی در آبهای پذیرنده ایجاد می کنند و از جمله پر هزینه ترین طرحهای عمرانی در سطح شهرها، پروژه های جمع آوری و دفع مناسب رواناب ناشی از بارندگی است . از اوایل دهه هفتاد میلادی مسأله کیفیت رواناب شهری و تخلیه مستقیم آنها به آبهای پذیرنده و نیز جنبه های زیست محیطی آنها مورد توجه مراکز تحقیقاتی جهان قرار گرفته است در این مقاله راهبرد های کنترل کیفیت و کمیت رواناب حوضه های شهری ارائه گردیده است

کلمات کلیدی:

سیلاب شهری، کمیت و کیفیت رواناب، راهبردهای کنترل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/45041>

